

segle) nasqué un 22 de maig, en plena primavera, igual que Richard Wagner. Tots dos tenien, precisament, el mateix ideal: crear una música nacional que representés el poble al qual pertanyien. I, talment com Debussy, Beethoven i Granados (el lleidatà Enric Granados, víctima del naufragi del vaixell *Sussex*, torpedinat pels alemanys al Canal de la Mànega, durant la Primera Guerra Mundial, procedent dels Estats Units), Enric Morera morí un mes de març. Un mes de març que, per a ell, havia ja consumit una colla de dies, raó per la qual l'estació més meravellosa de l'any estava trucant insistentment a la porta...

Homenatge

Per tot el que he acabat de consignar, benvolguts lectors, jo, tan bon punt apareix la primavera, no puc resistir la temptació de contemplar amb especial interès, any rere any, el jardí que l'autor de la música de *La Santa Espina* i *L'Empordà* té dedicat a Figueres, just davant mateix del pis de l'edifici on visc. Perquè us en feu una idea, d'això últim, us diré que aquest jardí es troba situat tan a la vora de casa meua que gairebé el toco amb els dits...

I així, sense cap entrebanc, puc veure que el «meu» entranyable Jardí Enric Morera comença a exhibir una bona florida, la qual, de mica en mica (o tot de pressa, si el temps hi ajuda), esdevé realment esplendorosa. Com si, en record de l'excel·lent mestre, volgués retre-li el més emotiu homenatge...

Emili Casademont i Comas

Periodista i escriptor
Articulista del «Diari de Girona»

